

Soortenzoekdag

Zuigerplasbos, 21 en 22 juni 2014

Zaterdagavond, 21 juni. Op de langste dag van het jaar laat de schemering flink op zich wachten, en daarmee de dieren die dan actief zijn, wat weer gevolgen heeft voor de mensen die deze dieren willen bekijken. Eigenlijk was ik zelf van plan deze keer alleen de zondag van de soortenzoekdag erbij te zijn, maar ik heb me over laten halen om ook de zaterdagavond mee te gaan. En daar heb ik geen moment spijt van gehad.

Bij aankomst in het Zuigerplasbos ging net de beverexcursie van start, en inderdaad, helemaal aan de overkant van het water zwom een bever langs de oever. Even later zwom er een grote tak terug. Goed kijken met de verrekijker: inderdaad, de bever zat er ook nog bij. Als het vervolgens net iets te donker aan het worden is om nog bevers te kunnen zien, blijken de vleermuizen inmiddels aan hun ontbijt te zijn begonnen. Met een vleermuisdetector, die de hoge tonen van vleermuizen omzetten naar iets dat mensen wel kunnen horen, hoor je een vleermuis eerder dan je 'm ziet, maar we hebben regelmatig dwergvleermuizen tussen de boomtoppen zien cirkelen. Andere soorten lieten zich vanavond niet zien of horen.

Al snel wordt het zo donker dat je geen vleermuis meer voor ogen kunt zien, maar in de tussentijd waren er al een paar lakens vertikaal opgespannen met per laken een felle lamp erboven. De bomen in de buurt werden er sprookjesachtig door verlicht, maar dat was niet het doel van deze opstelling. Het was vooral de bedoeling om nachtvlinders te lokken. Nou, en dat is gelukt ook! Behalve dat de lakens helemaal vol zaten met schietmotjes, waren er ook veel leuke vlinders op het licht afgekomen en hadden een mooi plekje op een laken uitgezocht.

Deze witte tijger (ja, sommige soorten hebben wonderlijke namen) vond blijkbaar dat 'ie beter tot z'n recht kwam op een donkere achtergrond, en koos daarom een zwarte jas uit om op te gaan zitten. Rond één uur 's nachts dook er ineens een hele leuke soort op: groot avondrood! Het was een onrustige vladderaar die maar niet stil wilde gaan zitten tot 'ie op gegeven moment een plekje in de schaduw had

gevonden. En toen maakte het verder ook niet meer uit, gewillig liet 'ie zich overall mee naartoe nemen en op de foto zetten. Heel bijzonder, avondrood midden in de nacht...

Ondanks dat er nog steeds nieuwe nachtvlinders bij kwamen, werd het toch tijd om een van de opstellingen af te breken en een keer een bed op te zoeken. Het was intussen namelijk al half twee. Bij de andere opstellingen zaten een paar echte fanatiekelingen die nog veel langer zijn doorgegaan.

Na een paar uur slapen en een uitgebreid ontbijt was het alweer te laat om te helpen met het opbouwen van de kraampjes, maar keurig op tijd om aan te sluiten bij de volgende excursie. Wilde planten was m'n keuze deze keer geworden. Vogels had ook gekund. Bram Smit leidde de

plantenexcursie en wist om te beginnen allerlei grassen te benoemen, van dravik tot zilte rus. Echt knap! Let op of er een tongetje zichtbaar is als je een blad van het gras naar beneden langs de stengel trekt, of misschien zie je oortjes (of allebei). Aren kunnen met de brede of juist met de smalle kant tegen de 'as' aan liggen en ook dat helpt om een grassoort op naam te brengen.

Onze huisfotografe was ook van de partij, hetgeen allicht een paar mooie plaatjes heeft opgeleverd.

Bij mij wilde dit bruine zandoogje wel even poseren, op rode klaver. Een koolwitje vloog er telkens vandoor, alsof 'ie wilde zeggen dat de vlinderexcursie pas in de middag was.

Nou goed, een geelhartje dan. Echt een bijzondere soort, want niet talrijk in Nederland. In het Zuigerplasbos wel, maar dan nog is 'ie bijzonder mooi om te zien.

Na de wilde planten en de lunch, hadden een aantal mensen waaronder ikzelf zich in een waadpak gehezen om met een schepnet op jacht te gaan naar leven in het water. Vanaf de waterkant gingen kinderen met kleinere schepnetten in de weer. Alles wat gevangen werd, mocht rondzwemmen in

een aantal plastic bakken, zodat iedereen de visjes goed kon bekijken. Een jongen kreeg de kans om zelf in een waadpak het water in te gaan, en dat liet hij zich geen twee keer zeggen. Ondanks dat het best zwaar lopen is als je laarzen zich telkens in de modder vastzuigen, liet 'ie zich niet uit het veld slaan. Het vissen ging hem ook goed af, met soms wel 3 visjes in een keer. De soorten die we uit het water haalden waren voornamelijk baarsjes, maar ook snoekjes, voorntjes en op de laatste plek waar we nog iets probeerden te vangen haalden we een kleine modderkruiper uit het water. En verder heel veel waterplanten, modder, en iets dat de naam vortex heeft, en eruit ziet als groene, slijmerige bolletjes. Erg leuk om tussen die glibberige drilpuddinkjes op zoek te gaan naar visjes.

Als je mee gaat met vissen, kun je niet tegelijkertijd bij andere excursies aanwezig zijn. Dus heb ik onder andere de vondst van een spinnendoder (een sluipwesp die een spin verlamt om er vervolgens een eitje bij te leggen) en een steltvlieg (een vlieg met heeel dunne pootjes) gemist. Terwijl de bodemdierjes excursie nog bezig was, was het alweer

tijd om alles op te ruimen, zodat we niet te laat zouden zijn voor het afsluitende etentje in een wokrestaurant.

We kunnen concluderen dat het een prachtige dag was, met veel leuke ervaringen en waarnemingen, en het weer kon ook niet beter. Een zeer geslaagde soortenzoekdag dus! Groetjes, van Tonia